

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs- og Skovejendomme, Fiskere m. fl.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3419; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 3625).

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Lovforslaget drejer sig jo om at forlænge Gyldigheden af Henstandsloven, dog ikke for saa vidt angaar Betaling af Renter, men kun Betaling af Afdrag. Det foreslaas, at Prioritetslaan uden for Kreditforenings- og Hypotekforeningslaan ikke skal kunne opsiges til Udbetaling før i December Termin 1937; i den gældende Lov er Fristen sat til December Termin 1935. Denne Henstandsret har hidtil ikke været gældende, naar Ejendommen overgik til andre, men det foreslaas nu, at hvis Ejendommen overgaar til Børn eller til Enken efter den afdøde Ejer o. s. v., skal den nævnte Henstandsret kunne gøres gældende.

Der er blevet klaget over, navnlig fra Sønderjylland, at Loven generer en hel Del, fordi Slægtninge, voksne Børn o. s. v., der har Penge staaende i Ejendommen, ikke kan faa dem ud, saa at de selv kan komme til at begynde paa noget. Jeg haaber, at de Henstandsudvalg, som i hvert enkelt Tilfælde skal bevilge Henstand, og som ifølge Loven skal tage Hensyn til, om Henstanden vil virke særlig generende for Kreditor, vil tage det videst mulige Hensyn til Kreditor, for at Henstanden ikke skal virke alt for generende. Det er jo rigtigt, som der er gjort opmærksom paa, at det hjælper ikke noget at redde en Landmand fra at gaa fra Hus og Hjem, hvis det bevirker, enten at andre kommer til at gaa fra deres, eller at andre ikke kan komme i Gang med noget. Jeg haaber, som sagt, at Henstandsudval-

gene kun vil bevilge Henstand, naar det kan ske uden for stor Skade for dem, som skulde have Pengene udbetalt.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig og villig Behandling her i Tinget.

Fuglsang: Det er meget beklageligt, at vi her i Rigsdagen vedblivende skal beskæftige os med Lovforslag af en saadan Karakter som det her foreliggende. Rigsdagen har ogsaa tidligere været enig om, at vi maatte se at komme bort fra disse Henstandslove; jeg ser dog imidlertid ikke, at der er nogen Mulighed for helt at opgive Henstandsloven paa det nuværende Tidspunkt, og mit Parti kan saaledes give det foreliggende Lovforslag Tilslutning. Dog vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger.

I Lovforslagets § 1 bestemmes det, at Betalingshenstand skal kunne gives indtil 11. December Termin 1937. Efter hele den Usikkerhed, der behersker disse Erhverv, saavel Landbrug som Fiskeri m. m., finder vi dog ikke, at der kan være nogen Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at forlænge denne Lovs Gyldighed for to Aar, det maa være rimeligt at nøjes med en Forlængelse til 11. December Termin 1936, ingen af os er i Stand til at se, hvordan den økonomiske Udvikling vil forme sig for vort Erhvervsliv, og derfor er der ingen Grund til at foregribe Begivenhederne saa langt ud i den kommende Tid.

Bestemmelsen om, at Henstand, som maatte være givet, bevares ved Ejendommens Overdragelse til nære Slægtninge, hilser jeg med Glæde; den Bestemmelse burde aabenbart have været med fra første Færd, men jeg erkender, at det, naar man kommer ind paa en Lovgivning som denne, vil være svært at ramme det rigtige i første Omgang. Jeg hilser, som sagt, dette med Glæde; det skal nok vise sig at være det rigtige, man der har fundet.

Efter Lovforslagets § 3 henlægger man Afgørelsen til de siddende Akkordudvalg, idet de Henstandsudvalg, der blev nedsat i sin Tid, er ophørt med at eksistere. Jeg gaar ud fra, at disse Akkordudvalg, der sidder rundt omkring i Amterne, ikke har ret meget at gøre nu og nok vil kunne magte denne Opgave. Jeg gaar ud fra, at disse Akkordudvalg, naar de skal bevilge en Henstand, maa gaa efter deres frie Skøn og ved Bedømmelsen af, hvorvidt en Ejer sættes i Stand til at bevare Ejendommen og klare sine Forpligtelser i den kommende Tid, først og fremmest maa tage Hensyn til Ejendommens Forrentningsværdi; det maa